

1. Τραγούδι. «Μες του
Αιγαίου τα νησιά»

7 Μαρτίου 1948

**Ενσωμάτωση των
Δωδεκανήσων στην Ελλάδα.**

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Ο χρόνος στα Δωδεκάνησα αρχίζει να μετράει από τη **νεολιθική εποχή**. Οι πρώτοι κάτοικοι ήταν οι Τελχίνες, Μινωίτες από την Κρήτη.

Γύρω στα **1500 π.Χ.** φτάνουν οι πρώτοι Μυκηναίοι

Στα **1400 π.Χ.** έρχονται οι Αχαιοί και περίπου το **1100 π.Χ.** οι Δωριείς

Τον **9ο αιώνα** οι πρώτες πόλεις – κράτη *Λίνδος, Κάμιρος, Ιαλυσός* σχηματίζουν μαζί με την Κω, την Κνίδο και την Αλικαρνασσό τη «Δωρική Εξάπολη».

Αρχίζει η λαμπρή εποχή. Η Δωδεκάνησος και κυρίως η Ρόδος βρίσκεται σε νευραλγική θέση στον εμπορικό δρόμο Ανατολής-Δύσης. Οι αρχικοί γεωργοί μετατρέπονται σε ναυτικούς κι εμπόρους και γίνονται θαλασσοκράτορες.

Το **408 π.Χ.** η Λίνδος, η Κάμιρος και η Ιαλυσός ενώνονται σε μια μεγάλη πόλη το Δήμο Ροδίων

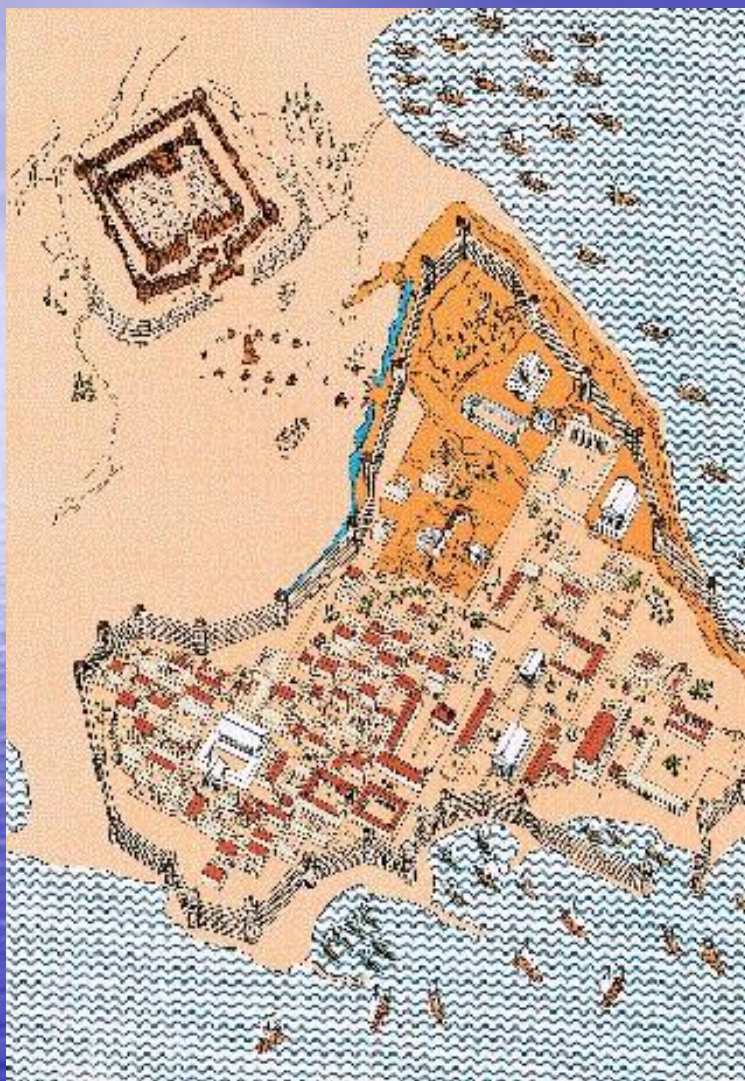
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Μινωίτης πολεμιστής
οπλι
ασπίδα
αγριογ

Πολεμική τριήρης.
Διακρίνεται το έμβολο για τη
διάτρηση των εχθρικών
πλοίων και το ζωγραφισμένο
μάτι που ξόρκιζε το κακό.

Το 305-304 π.Χ. ο Δημήτριος ο Πολιορκητής πολιορκεί τη Ρόδο για ένα χρόνο χωρίς αποτέλεσμα. Η Ρόδος βγαίνει δοξασμένη από αυτόν τον πόλεμο και μαζί με τα γύρω νησιά γνωρίζει μεγάλη ακμή που κρατάει 3 αιώνες ως το 42 π.Χ. που αιχμαλωτίζεται από τους Ρωμαίους.

Γράφημα της πολιορκίας της πόλης της Ρόδου από το Δημήτριο τον Πολιορκητή.

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

*Το Σύμπλεγμα
του Λασκόοντα
που σήμερα
βρίσκεται στο
Βατικανό.*

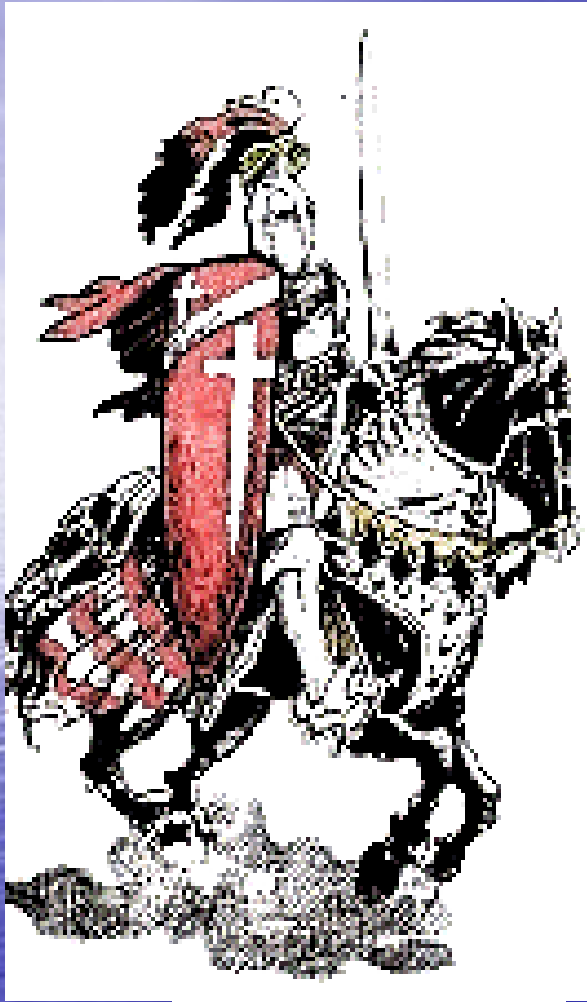
Το **42 π.Χ.** ο Κάσσιος καταλαμβάνει, καταστρέφει και λεηλατεί το νησί, αρπάζοντας τα δημόσια χρήματα, όλα τα πλοία και τα μεγάλα έργα τέχνης. 3000 αγάλματα μεταφέρονται στη Ρώμη. Ανάμεσά τους το Σύμπλεγμα του Λασκόοντα.

Τα χρόνια που ακολουθούν η πειρατεία οργιάζει στο αρχιπέλαγος. Βενετσιάνοι, Γενουάτες, Σαρακηνοί, Άραβες, πειρατές και έμποροι αλωνίζουν τις θάλασσες και αφήνουν τα ίχνη τους στα νησιά του Αιγαίου.

*Βυζαντινός
στρατιωτικός
άγιος (13ος
αιώνας)*

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Ιωαννίτης ιππότης
(14ος αιώνας)

Οι ιππότες στη Ρόδο

Το **1309** ένας από τους Γενουάτες τυχοδιώκτες στον οποίο ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου είχε παραχωρήσει τη Ρόδο, την πουλάει στους Ιωαννίτες ιππότες που είχαν φύγει από τα Ιεροσόλυμα.

Οι ιππότες έμειναν περίπου **200 χρόνια** κι έδωσαν στην πόλη της Ρόδου τη μεσαιωνική ατμόσφαιρα που βλέπουμε ως σήμερα.

Το **1453** πέφτει η Πόλη και οι Οθωμανοί έρχονται.

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Τούρκος γενίτσαρος

Το 1522 και ύστερα από σκληρή πολιορκία η Ρόδος πέφτει στα χέρια των Οθωμανών Τούρκων.

Οι Ιωαννίτες ιππότες αναχωρούν για τη Μάλτα.

Τα Δωδεκάνησα παραδίδονται στον Σουλεϊμάν τον Μεγαλοπρεπή.

Ακολουθούν τα σκοτεινά χρόνια της Τουρκοκρατίας.

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Το **1821** όταν ξεσπά η Ελληνική Επανάσταση η συμμετοχή των Δωδεκανησίων είναι πάνδημη και ολόψυχη. Η Κάσος προσφέρει ανεκτίμητη βοήθεια στον ελληνικό στόλο και οι Τούρκοι καταστρέφουν ολοσχερώς το νησί το **1824** ως τιμωρία.

Το **1830** με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου τα Δωδεκάνησα παραμένουν στην κυριαρχία των Οθωμανών σε αντάλλαγμα της Εύβοιας η οποία αποδίδεται στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος.

Τα αίτια της κατάληψης των Δωδεκανήσων από τους Ιταλούς.

1. Οι Ιταλοί ήταν σε εμπόλεμη κατάσταση με την Οθωμανική Αυτοκρατορία και ήθελαν να μεταφέρουν την πολεμική σύγκρουση κοντά στο κέντρο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ώστε να την αναγκάσουν να ζητήσει ανακωχή.
2. Η αποικιοκρατική διάθεση της Ιταλίας, που επεδίωκε την επέκταση της επιρροής της στο γεωγραφικό χώρο της Ανατολικής Μεσογείου.

Α΄ περίοδος Ιταλοκρατίας
(1912-1923)

6 Μαΐου 1912: Στις 4 Μαΐου 1912 αποβιβάστηκαν από πολεμικά και μεταγωγικά πλοία στις παραλίες των Τριαντών και της Καλλιθέας Ρόδου 15.000 άνδρες υπό τη διοίκηση του στρατηγού Αμέλιο. Δύο μέρες αργότερα, στις 6 Μαΐου, κατέλαβαν την πόλη της Ρόδου χωρίς αντίσταση των Τούρκων και με την ενθουσιώδη συμπαράσταση του ελληνικού πληθυσμού που τους υποδέχτηκε ως απελευθερωτές. Η τουρκική φρουρά της πόλης, περίπου 1.200 άνδρες, υποχώρησε στην Ψίνθο, όπου και έγινε και η μοναδική μάχη.

Εκπ. κατ. ΚΩΘ Βαρούλη
Η παράδοση των Τούρκων στη Ψίνθο.

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Οκτώβριος 1913: Η Ελλάδα, σε πληθυσμό. Στην Ελλάδα ενδεχομένως εξακολουθεί να τα κατέχει «πρόσφατη» κατοχής, τα Δωδεκάνησα χάνονται.

7 Απριλίου 1919:

«Αιματηρό Πάσχα». Οι Ιταλικές αρχές επιχειρούν να παρεμποδίσουν τη διενέργεια πανδωδεκανησιακού συλλαλητηρίου για την ένωση των Δωδεκανήσων με την Ελλάδα. Στο χωριό Παραδείσι ο ιερέας Παπαλουκάς και η Ανθούλα Ζερβού σκοτώνονται από τους Ιταλούς.

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος κατά την υπογραφή της συνθήκης

10 Αυγούστου 1920: Υπογράφεται από τον Έλληνα πρωθυπουργό, Ελευθέριο Βενιζέλο η συνθήκη των Σεβρών, σύμφωνα με την οποία η Τουρκία παραιτείται υπέρ της Ιταλίας κάθε δικαιώματος και τίτλου επί των νησιών του Αιγαίου, (Δωδεκάνησα) ενώ, με άλλη συνθήκη, την ίδια ημέρα, η Ιταλία παραιτείται, υπέρ της Ελλάδας, όλων των δικαιωμάτων και των τίτλων της στα νησιά του Αιγαίου

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

24 Ιουλίου 1923: Η Μικρασιατική Καταστροφή και η άνοδος του φασισμού έδωσαν την δυνατότητα στο Μουσολίνι να καταγγείλει τη συνθήκη των Σεβρών και στη συνέχεια να πετύχει με τη συνθήκη της Λωζάνης τη διεθνή αναγνώριση της Ιταλικής κυριαρχίας στα Δωδεκάνησα.

Η οργάνωση της ιταλικής διοίκησης την πρώτη περίοδο της Ιταλοκρατίας (1912-1923)

1. Πολεμική κατοχή με στρατιωτικό διοικητή και με περιορισμένες παρεμβάσεις στην εσωτερική διοικητική και οικονομική οργάνωση.
2. Εκτέλεση έργων στρατιωτικής υποδομής στα νησιά με τη μεγαλύτερη στρατηγική σημασία, τη Ρόδο, την Κω, και τη Λέρο.

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Β' περίοδος Ιταλοκρατίας
(1923-1943)

6 Αυγούστου 1923: Η Ιταλία, προσαρτά, επίσημα πλέον, τα Δωδεκάνησα. Αρχίζει η δεύτερη περίοδος ιταλοκρατίας στα Δωδεκάνησα, με κυβερνήτη, τον γεροϋσιαστή και πληρεξούσιο υπουργό, Μάριο Λόχο.

28 Οκτωβρίου 1940: Η Ιταλία κηρύσσει τον πόλεμο απαντά με το υπερήφανο "ΟΧΙ". Πολλοί Δωδεκανήσιοι της ελαστικής και των νησιών έσπευσαν εθελοντικά να καταταγούν στις εθνικές και τις συμμαχικές δυνάμεις, για να πολεμήσουν τον εισβολέα και να απελευθερώσουν τα Δωδεκάνησα. Δημιουργήθηκε τότε το Δωδεκανησιακό Σύνταγμα, που προωθήθηκε στα ελληνοαλβανικά σύνορα και αργότερα στην Αίγυπτο. Νησιώτες που ήδη είχαν καταφύγει στην Αίγυπτο και τη Μέση Ανατολή, ίδρυσαν τη Δωδεκανησιακή Φάλαγγα, που αργότερα πήρε μέρος στις μάχες του Ελ Αλαμίν και του Ρίμινι. Πολλοί Δωδεκανήσιοι κατατάχθηκαν επίσης στον Ιερό Λόχο, ο οποίος δρούσε στα νησιά του Αιγαίου. Δωδεκανήσιος είναι και ο πρώτος νεκρός αξιωματικός του πολέμου, ο υπολοχαγός Αλέξανδρος Διάκος από τη Χάλκη. Την ίδια ημέρα, οι Ιταλοί συγκεντρώνουν σε στρατόπεδο στην τάφρο όλους τους άρρενες Δωδεκανήσιους Έλληνες υπηκόους

Στρατόπεδο συγκέντρωσης στην τάφρο

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

Ο Αλέξανδρος Διάκος

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Η οργάνωση της ιταλικής διοίκησης τη δεύτερη περίοδο της Ιταλοκρατίας (1923-1943)

Επίσημη προσάρτηση των νησιών.

Διοίκηση από πολιτικά πρόσωπα.

Σκληρότητα της κατοχικής εξουσίας απέναντι στον πληθυσμό των νησιών.

Εκτέλεση έργων υποδομής καθώς και έργων ενίσχυσης της οικονομίας- πρόθεση για μόνιμη κυριαρχία.

Όλοι οι τοπικοί άρχοντες διορίζονταν από τις ιταλικές αρχές.

Καταργείται η Ελληνική σχολική παιδεία.

Επιβάλλεται η υποχρεωτική προσαρμογή των τοπωνυμίων στους κανόνες της ιταλικής γλώσσας.

Ανέγερση κτηρίων εντυπωσιακής αρχιτεκτονικής.

Απαλλοτρίωση και παραχώρηση αγροτικών εκτάσεων από Έλληνες σε Ιταλούς.

Αναστήλωση των μνημείων της ιπποτικής περιόδου- η ιταλική κατάκτηση αυτοπροβαλλόταν ως διάδοχος.

Γερμανική κατοχή (1943-1945)

8 Σεπτεμβρίου 1943: Μετά την πτώση του Μουσολίνι, οι Γερμανοί για δύο χρόνια ως την ήττα της Γερμανίας.

Βρετανική κατοχή (1945-1947)

8 Μαΐου 1945: Όταν η ναζιστική Γερμανία συνθηκολόγησε παρέδωσε τα νησιά στους Άγγλους. Ο αρχηγός των γερμανικών Δυνάμεων κατοχής υπογράφει στη Σύμη το πρωτόκολλο της παράδοσης της Δωδεκανήσου στους Βρετανούς συμμάχους και στο διοικητή του Ιερού Λόχου, συνταγματάρχη Χρήστο Τσιγάντε.

Ιστορική φωτογραφία της 8ης Μαΐου 1945. Ο Γερμανός στρατηγός Βάγγενερ υπογράφει την παράδοση των γερμανικών δυνάμεων Νοτιοανατολικού Αιγαίου στους Συμμάχους.

9 Μαΐου 1945: Αγγλικές δυνάμεις και άνδρες του Ιερού Λόχου φτάνουν στη Ρόδο. Ο λαός της πόλης και των χωριών, κρατώντας ελληνικές σημαίες, τους επιφυλάσσει αποθεωτική υποδοχή.

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Η πορεία προς την ενσωμάτωση

27 Ιουνίου 1946: Η Συνθήκη Ειρήνης του Παρισιού, με την οποία έκλεισε ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, επιδίδασε στην Ελλάδα τα Δωδεκάνησα για τη νίκη της επί της Ιταλίας και των δυνάμεων του Άξονα. Πρόκειται για απόφαση-σταθμό στην πορεία του δωδεκανησιακού λαού προς την ένωσή του με τη μητέρα Ελλάδα

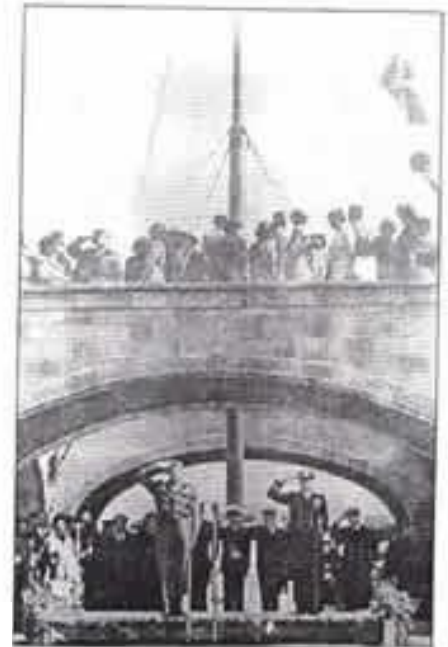
31 Μαρτίου 1947: Ο Βρετανός διοικητής των συμμαχικών Δυνάμεων Κατοχής Δωδεκανήσου ταξίαρχος Πάρκερ, παραδίδει τη διοίκηση στον αντιναύαρχο Περικλή Ιωαννίδη. Αρχίζει η μεταβατική περίοδος της Ελληνικής Στρατιωτικής Διοίκησης Δωδεκανήσου.

Απομένει πλέον η τυπική διαδικασία ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου με την Ελλάδα που θα εορταστεί πανηγυρικά στις 7 Μαρτίου 1948.

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Η υποστολή της αγγλικής σημαίας ενώ ο ναύαρχος Ιωαννίδης και ο ταξίαρχος Πάρκερ είναι σε στάση χαιρετισμού.

Η ελληνική σημαία υψώνεται αργά αργά μέσα σε απερίγραπτες εκδηλώσεις του λαού της Ρόδου.

Λαός και επίσημοι γονατιστοί παρακολουθούν την ανύψωση της ελληνικής σημαίας.

9 Ιανουαρίου 1948: Ο υπ' αριθμ. 518 νόμος της Δ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων αποτελεί τη ληξιαρχική πράξη της Ενσωμάτωσης της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα και τερματίζεται το μεταβατικό στάδιο της ελληνικής στρατιωτικής διοίκησης. Η 7η Μαρτίου 1948, ορίζεται ως ημέρα της πανηγυρικής τυπικής ενσωμάτωσης

Περί προσαρτήσεως της Δωδεκανήσου εις την Ελλάδα

Παύλος Α΄ Βασιλεύς των Ελλήνων.

Απεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1ον

Αι νήσοι της Δωδεκανήσου, Ρόδος, Κάλυμνος, Κάρπαθος, Αστυπάλαια, Νίσυρος, Πάτμος, Χάλκη, Κάσος, Τήλος, Σύμη, Κως, Λέρος και Καστελλόριζο, ως και αι παρακείμεναι νησίδες, είναι προσηρητημέναι εις το ελληνικόν κράτος από της 28ης Οκτωβρίου 1947.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Δ΄ Αναθεωρητικής Βουλής και παρ' ημών σήμερα κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του κράτους.

Εν Αθήναις τη 3η Ιανουαρίου 1948 Παύλος Α΄

Δωδεκανήσου

Το πρόγραμμα της τελετής

7 Μαρτίου 1948: Ο βασιλιάς των Ελλήνων Παύλος και η βασίλισσα Φρειδερίκη, φτάνουν στη Ρόδο συνοδευόμενοι από επισήμους. Μετά την ανάκρουση του εθνικού ύμνου, ο υπουργός Εσωτερικών Πέτρος Μαυρομιχάλης διαβάζει από τον εξώστη του διοικητηρίου το βασιλικό διάταγμα. Ακολουθεί μεγαλοπρεπής παρέλαση στρατιωτικών μονάδων και μαθητών/τριών των σχολείων.

Οι επίσημοι κατέρχονται από το Διοικητήριο, το σημερινό κτίριο της Νομαρχίας Δωδεκανήσου.

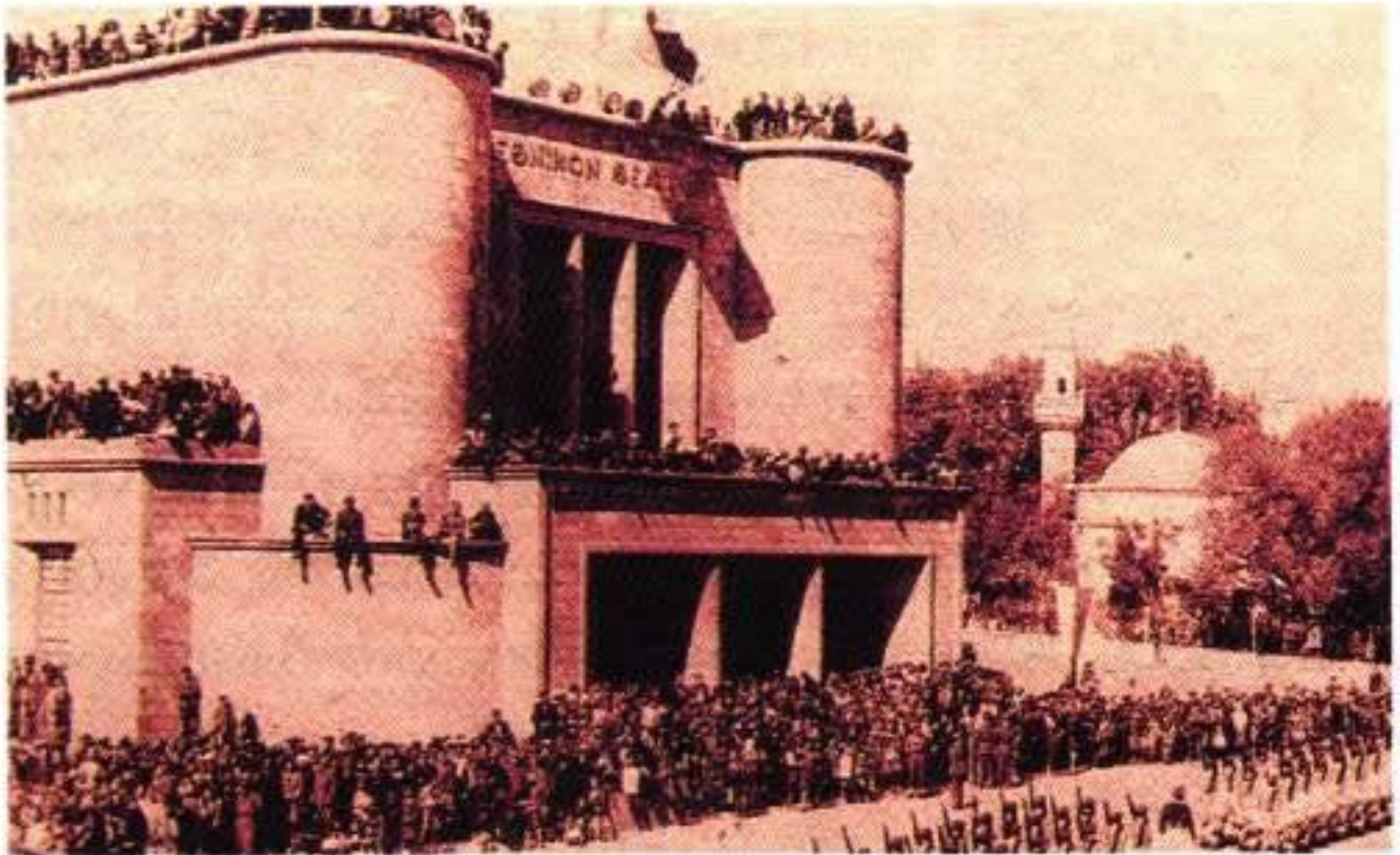

Οι επίσημοι αναμένουν την άφιξη του βασιλέα

Ο δήμαρχος Γαβριήλ Χαρίτος καλωσορίζει το βασιλέα Παύλο Α΄

Η παρέλαση της 7ης Μαρτίου 1948 μπροστά στο Εθνικό Θέατρο

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Γιορτάζοντας σήμερα ελεύθεροι τιμούμε και δοξάζουμε τους δικούς μας νεκρούς και ήρωες.

Τον Αλέξανδρο Διάκο από τη Χάλκη που ήταν ο πρώτος νεκρός αξιωματικός το 1940

Την Ανθούλα Ζερβού και τον Παπαλουκά που τους σκότωσαν οι Ιταλοί το αιματηρό Πάσχα του 1919 όταν μετά το «Χριστός Ανέστη» βροντοφώναξαν «Ελλάς Ανέστη»

Τον Καστελλοριζιό κομμάντο Νίκο Σάββα που έκαψε το Ιταλικό αεροδρόμιο των Μαριτσών και τουφεκίστηκε στο δάσος του Ροδινιού.

Το Γιώργο Κυρμιχάλη που συμμετείχε στο σαμποτάζ των ιταλικών αεροδρομίων στα Μαριτσά και στην Κάλαθο και φυλακίστηκε από το Ιταλούς.

Ο Γεώργιος Κωσταρίδης

Ο Μιχάλης Βρούχος

Το Λοχαγό Φανουράκη από τη Χάλκη που σκοτώθηκε πάνω στο νησί του για κατασκοπεία.

Τον Ηγούμενο του Πανορμίτη Χρύσανθο Μαρουλάκη που κατακρεουργήθηκε.

Το Χρήστο Τσιγάντε και τους Ιερολοχίτες του

Το Μιχάλη Βρούχο, τον Κλεόβουλο Γεωργιάδη και το Γιώργο Κωσταρίδη που εκτελέστηκαν στο Ροδίσι.

7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948
Ενσωμάτωση της
Δωδεκανήσου

Ιδιαίτερη αναφορά θα πρέπει να κάνουμε στους αντικατασκοπεύεις που είχαν ως κρησφύγετό του μετέπειτα άλλη σπηλιά στην περιοχή Μασάρων

Στο Γεώργιο Διαμαντίδη που εγκατέστησε δίκτυο πληροφοριών στη Ρόδο με πράκτορες σε όλα τα χωριά και φρόντιζε για τη μεταβίβασή στο στρατηγείο στο Κάιρο μέσω Μονολίθου.

Στον παπα-Κλήμη Διακομανώλη και στη Μαρία Μαλανδρή από τη Μονόλιθο χωρίς τη συμβολή των οποίων δεν θα επιβίωνε το κλιμάκιο της αντικατασκοπεύεις στη σπηλιά της Μονολίθου.

Στο Σπύρο Κατέχη που συμμετείχε σε όλες τις φάσεις της αντικατασκοπεύεις

Στον ασυρματιστή Αντώνη Νεσγό και τον Πανομήτη Ντρη που είχαν την ευθύνη του ασύρματου στη σπηλιά της περιοχής Μασάρων μετά τη μεταφορά του από το Μονόλιθο.

Η είσοδος της σπηλιάς και η πλάκα που τοποθέτησε η κοινότητα Μονολίθου

Το εσωτερικό της σπηλιάς

Η Μαρία Μαλανδρή

Ο Σπύρος Κατέχης

Τους συγχωριανούς μας

Τον Κανάκη που θανατώθηκε επειδή μαζί με άλλους Αρχαγγελίτες σκότωσαν δύο Τούρκους.

Το Σταμάτη Φράγκο ή Μαρουλιά που μόνος του κατέβασε την τουρκική σημαία που κυμάτιζε στο καμπαναριό της εκκλησίας μας.

Τους Στέφανο Γέροντα ή Αλέξη, το Σίμο Αγγιού και τη Τσαμπίκα Λαμπριανού που σκοτώθηκαν από φασιστικές σφαίρες για κατασκοπεία.

Τους Αναστάση Σαρικά, Αντώνη Σαρικά, Τιμολέων Χριστοδούλου και Κώστα Κάντακα για όλους τους αγώνες τους ως σύνδεσμοι κατασκόπων.

Τον Αντώνη Μαυριό ή Βρόντο τον απλοϊκό αθόρυβο και ταλαιπωρημένο στρατιώτη και πολεμιστή του Αλβανικού μετώπου το 1940.

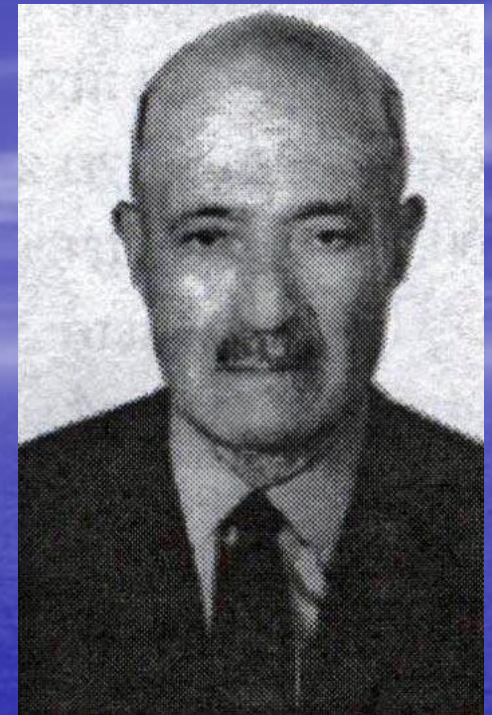
Το δάσκαλο Γιωργά που αρνήθηκε επίμονα, περήφανα και με τόλμη να διδάξει στα ελληνόπουλα ιταλικά γράμματα και ιταλική ιστορία, κρύβοντας τη γαλανόλευκη στον τοίχο του σπιτιού του για σάβανό του

Τους ανώνυμους συγχωριανούς μας που ρίχνοντας βενζίνη αντί για νερό στα διάφορα έργα που εκτελούσαν οι φασίστες στο αεροδρόμιο της Καλάθου προκάλεσαν ανεπανόρθωτες ζημιές.

Και τέλος όλους εκείνους τους ανώνυμους ήρωες που βοήθησαν για τη λευτεριά μας.

Ο Στέφανος Γέροντας ή Αλέξης

Ο Αναστάσιος Σαρικάς

Λόγος Πανηγυρικός της 7ης Μαρτίου 1988 .

Ο λόγος αυτός εκφωνήθηκε από τον Αρχαγγελίτη συνταξιούχο Λυκειάρχη και συγγραφέα κ. Φώτη Βαρέλη, στις 7 Μαρτίου 1988, στο Εθνικό Θέατρο Ρόδου, με την ευκαιρία του εορτασμού της επετείου των 40 χρόνων από την Ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου στη μητέρα Ελλάδα.

Λαός και επίσημοι παρακολουθούν γονατιστοί την ανύψωση της ελληνικής σημαίας.

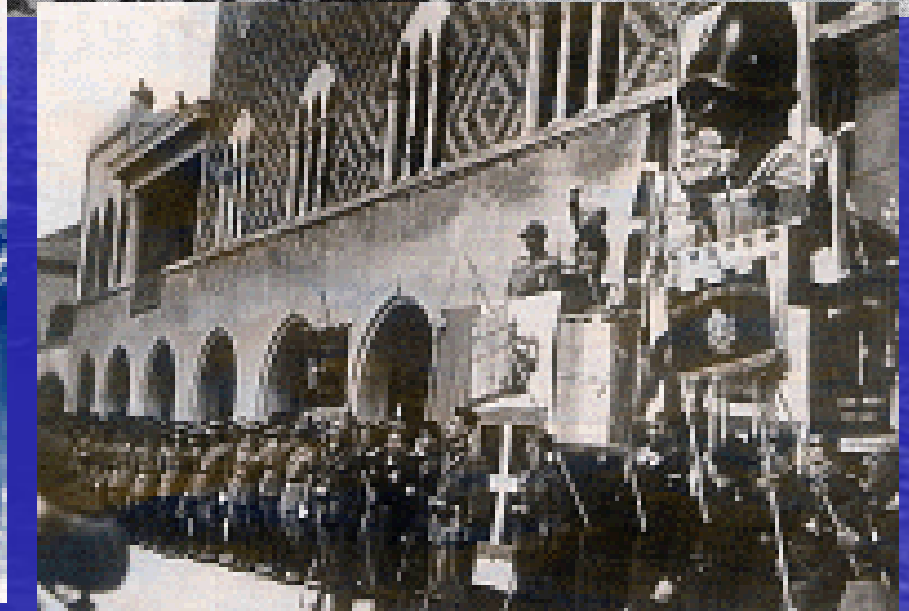
**17. Τραγούδι. «Το
Τζιβαέρι»**

Δωδεκανήσου

Τέλος της γιορτής μας. Σας ευχαριστούμε

Φωτογραφίες από την παρέλαση της 7ης Μαρτίου 1948